

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah

Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . . . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: OHelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

TELEFON: OHelsea 3-3878

NO. 180. — ŠTEV. 180.

NEW YORK, FRIDAY, AUGUST 3, 1934. — PETEK, 3. AVGUSTA 1934

VOLUME XLII. — LETNIK XLII.

HITLER SE JE POLASTIL NA VIŠJE OBLASTI V NEMCIJI

**PREDSEDNIŠKEGA NASLOVA
NOČE, PAČ SIPA PRILAŠČA
NASLOV: "FUEHRER" IN KANCLER**

Hindenburg bo pokopan v stolpu spomenika. — Pogreb se bo vršil v torek. — Narodno glasovanje za Hitlerja ali proti Hitlerju se bo vršilo dne 19. avgusta. — Glasovanje bo svobodno in tajno. — Po Hindenburgovi smrti je vsa oblast avtomatično prešla na Hitlerja.

NEUDECK, Nemčija, 2. avgusta. — Nemški narod stoji potr ob mrtvaškem odru moža, ki je bil vojskovodja in politični voditelj Nemčije.

Tam, kjer je izvojeval Hindenburg najslavnejšo bitko svetovne zgodovine, bo pokopan. Počival bo v velikem stolpu ogromnega spomenika, ki je bil postavljen v spomin bitke pri Tannenbergu.

Oficijelne pogrebne svečanosti se bodo vršile v ponedeljek v poslopju nemškega državnega zbora. Pogreb se bo vršil v torek.

Paul von Hindenburg, predsednik nemške republike, je umrl davi ob devetih v gradu Neudeck. Na mrtvaški oder so ga položili oblečenega v maršalsko uniformo. Častno stražo vrši stotnija nemških vojakov.

Starček je umrl popolnoma mirno. Par ure pred smrtjo je bil v nezvesti. Ko se je bil poslovil od njega kancler Hitler, je sklenil roke k molitvi.

Pred gradom je bila zbrana silna ljudska množica, ki je nestrpnost čakala poročil. Kmalu po deveti uri je bila spuščena grajska zastava na poldrog. Tedaj so ljudje vedeli, kaj se je zgodilo.

BERLIN, Nemčija, 2. avgusta. — V istem trenutku, ko je Hindenburg umrl v svojem gradu pri Neudeck, je bilo objavljeno, da je vsa oblast, ki jo je imel državni predsednik, avtomatično prešla na državnega kanclerja Hitlerja. Hitler je potemtakem postal vrhovni poveljnik nemške armade in mornarice. Značilno je, da Hitler noče predsedniškega naslova. Imenuje se le: voditelj (fuehrer) in državni kancler. Vbodoče Nemčija ne bo imela predsednika.

Hitler je pisal notranjemu ministru Wilhelmu Fricku: — Velicina pokojnika je dala predsedniškemu naslovu edinstven pomen.

Na povelje narodnosocialistične vlade se bodo vršile dne 19. avgusta v Nemčiji povsem svojevrstne volitve. Na seznamu bo en sam kandidat: Adolf Hitler, ki je bil rojen v majhni avstrijski vasi ter je bil korporal v svetovni vojni.

Sedemnajst dni po smrti starega generalnega feldmaršala bo predložena nemškim volilcem kandidatna lista, na kateri bo natiskano: — Adolf Hitler za fuehrerja in državnega kanclerja: Da ali ne.

Istočasno je odredil Hitler, da bodo volitve dne 19. avgusta "svobodne in tajne". Podrobnosti volitev še niso znane. Najbrž bodo imeli volilci priliko odločiti le o vprašanju "da" ali "ne". Skorogotovo bo istotako kot je bilo pri zadnjih novemberskih volitvah, ko je nemški narod odglasoval, naj Nemčija izstopi iz Lige narodov.

Takoj po Hindenburgovi smrti je pozval Hitler armado in mornarico, naj mu prisežeta zvestobo.

Nemški narod je ponovno dokazal svojo mirljubnost in ubogljivost. Kdor je mislil, da bo po Hindenburgovi smrti vprizorila državna bramba puč ali da bodo proglasili delavci generalni štrajk, se je motil.

Ljudje so sicer potr ti in žalostni, v splošnem pa vlada v Nemčiji mir.

Konservativni elementi so v velikih skrbah za bodočnost. Danes sta bila pri Hitlerju notranji minister Frick in pruski ministrski predsednik Goer-

Za mocno amerisko mornarico

**SUŠA NIKAKOR
NE PONEHA**

Samo v nekaterih krajih je vročina nekoliko ponehala. — Nobenega upanja, da bi bilo mogoče rešiti pridelke.

Washington, D. C., 2. avgusta. — Kot poroča vremenski urad, je po nekaterih krajih suše vročina nekoliko ponehala, toda pri vsem tem ni nikakega upanja, da bi bilo mogoče ohraniti kaj pridelkov. Po ostalih krajih pa se suša nadaljuje.

Severozapadno od reke Ohio je vročina padla in je bilo nekoliko dežja, toda ga ni bilo dovolj, da bi pomagal poljskim pridelkom. Na širini planjavah od kanadske meje do Texasa v zapadnem delu Wisconsina in južnem delu Iowe, v Missouriju in Arkansasu je polozaj kritičen. V teh krajih je letina popolnoma uničena in niti obilen dež je ne bi mogel več rešiti.

Koruzni pridelek kaže z vsakim dnem slabše. V severnih krajih bo mogoče še kaj korenje, toda v južnih krajih se je posušila. Samo v nižjih so stebila ostala še nekoliko zelena, toda so še komaj dobra za živinsko krmo.

Bombaževa letina na jugu kaže še primeroma dobro, toda na severu ni pričakovati skoro nikakega pridelka.

Pri vodnjakih v državi South Dakota stoji straža, ker je voda postala tako dragocena. Vodnjaki so se večinoma posušili in ljudje si morajo dovažati vodo iz zelo oddaljenih krajev ter jo prodajajo za drag denar. Struge mnogih rek so popolnoma suhe.

Vetrovi so večinoma odnesli gorjenjo plast zemlje in z njo tudi posetev. V nekaterih krajih so farmerji sejali trikrat in trikrat so vetrovi setev odnesli.

PAPEŽ JE ŠEL IZ VATIKANA

Vatikan, 2. avgusta. — Papež je po dolgem odloščanju odšel iz Vatikana v svoje poletno bivališče v grad Gandolfo v Albanskih gorah. Pij XI. je prvi papež po letu 1870, da je šel iz Vatikana.

Dasi pe šel papež na počitnice, vendar bo ves čas opravljaj svoje uradne posle.

Papežev odhod ni bil javno naznanjen in se je s svojim spremstvom odpeljal v štirih zaprtih avtomobilih.

Papež je imel kot znak svojega dostojanstva škrlatni klobuk, nad bel obleko pa je imel še črno obleko.

Malokdo je opazil papeža, ko se je peljal po ulicah Rima, toda sam je z velikim zanimanjem gledal skozi okno avtomobila.

Kako dolgo bo papež ostal na gradu Gandolfo, še ni določeno. Iz Vatikana pa je odpotoval v prvi vrsti zato, ker bodo njegove sobe prebarvali, kar bo vzelo najmanj tri mesece. Toda papež najbrž ne bo ostal toliko časa na počitnicah, temveč se bo vrnil prej in se bo nastanil v sobah, ki so namenjene za tuje vladarje, kadar pridejo v Vatikan.

**DILLINGERJEVI
MOŽGANI SO
BILI UKRADENI**

Oče se je zaklel, da se bo maščeval. — Možgani so najbrž izginili v mrtvašnici.

Chicago, Ill., 2. avgusta. — Še le sedaj se je izvedelo, da so bili ukradeni možgani zloglasnega roparja Johna Dillingerja.

Chicaški pogrebnik, ki je prejel Dillingerjevo truplo iz mrtvašnice in ga pripravil za prevoz v Moorsville, je rekel, da v lobanji ni bilo možganov.

Ko je Dillingerjev oče o tem izvedel, je bil zelo ogorčen, kajti za sinovo truplo je dobil ponudbo \$10,000, za možgane, ki so neznanom izginili, pa ni dobil niti centa.

Stari Dillinger, ki nastopa na gledališkem odru v Indianapolis, se je onesvestil, ko je prišla k njemu ta novica in je prisegel maščevanje.

— Sree bi izrezal onemu, ki je ukradel možgane. — je rekel Dillingerjev svak Hancock.

Coroner Cook okraja Frank J. Walsh pravi, da so zdravniki, ki so raztelesili Dillingerjevo truplo, vzeli nekaj umč njegovih možganov in jih preiskali, da pa je velika večina možganov ostala v lobanji. Pogrebnik Ray McCready, ki je sprejel Dillingerjevo truplo po raztelesanju, pa pravi, da je bila lobanja prazna. Po njegovem mnenju so mu bili vzeti možgani v mrtvašnici.

Tudi pogrebnik iz Moorsville, Ind., F. Harvey, ki je sprejel Dillingerjevo truplo, od McCreadyja, pravi, da možganov ni bilo, o čemur se je prepričal, ko je prijel njegovo glavo in je bila nenavadno lahka.

Dillingerjev oče je takoj vložil prošnjo pri državnem zdravstvenem uradu, da sme izkopati sinovo truplo. Zdravstveni urad je ugodil njegovi prošnji.

— Ne vem, kaj bi rekel, — je rekel oče. — Mislim sem, da sem pokopal očlega sina. Mislim sem, da sem pokopal tudi svojo žlost enkrat za vselej. Nikdar nisem hotel prodati Johnovega trupla. Ne bi ga dal niti za milijon dolarjev. Pokopati sem hotel vse, kar je ostalo od njega, ko so ga enkrat ustrelili.

**STRAŠEN ČIN NEZAPOSLE-
NEGA**

68-letni Samuel Kress v Jersey City, N. J., je bil že tri leta brez dela in zaslužka. Možak je popolnoma obupal ter je najbrž v napadu hipne blaznosti usmrtil svojega 24-letnega sina. Ko je sin spal, ga je udaril z železno cevjo po glavi. Nato je pobegnil iz hiše ter skočil v Raritan reko. Neki stražnik je skočil za njim, pa ga ni mogel rešiti živga.

**NOVI PREDLOGI
DELODAJALCEV**

Dinamitni napad na naprave Republic Steel Corporation. — Šoferjem v Indianapolis ponujajo po 50 centov na uro.

Minneapolis, Minn., 2. avgusta. V stavki šoferjev so delodajalci postavili nov mirovni predlog. Šoferjem hočejo plačati po petdeset, ostalim uslužbenecem pa po štiri-deset centov na uro. Štrajkarji niso s tem zadovoljni. Zahtevajo pet centov več.

Včeraj je bilo aretiranih pet piketov, ker so prevrnili dva tovorna avtomobila.

Uradnika unije šoferjev, Will. Brown in Mile Dunne, ki sta bila aretirana, ko so vdrli milijarji v glavi stan unije, sta bila izpuščena na prosto. Delodajalci se hočejo pogajati z delavci glede priznanja unije, odločno pa izjavljajo, da ne bo sprejet nazaj na delo noben štrajkar, ki se je tekom štrajka na ta ali oni način "pregrešil".

Birmingham, Ala., 2. avgusta. Na tovarno Republic Steel Corporation je bil vprizorjen bombni napad, ki pa ni povzročil posebne škode. Pozneje so našli v bližini 67 patron dinamita. Če bi ta množina eksplodirala, bi vsa tovarna zletela v zrak.

**KRIV SMRTI
SVOJE LJUBICE**

Neal Myers se je sam izročil oblastim. — Obdolžen je, da je zakrivil smrt Mariane Mills.

Norman, Okla., 2. avgusta. — Neal Myers, 21 let stari dijak Oklahome vseučilišča, se nahaja v ječi, kjer čaka na zaslišanje zaradi obdolžbe, da je zakrivil smrt svoje sopenke in ljubice Mariane Mills s tem, da je skušal izbrisati posledice nedovoljenega občejanja.

Myers, ki se je v torek sam izčil oblastim, pri prvem zaslišanju ni priznal, da bi bil kriv smrti lepe dijakinje.

— Moral sem bežati, — je rekel Myers. — Misel na škandal in sramoto, ki bi prišla nad mojo in Marianino družino, mi je bila neznoša.

Myers je po smrti Mariane pobegnil in se je skrivaj tri tedne. Državni pravdnik Paul Updegraff pravi, da je Myers pobegnil samo iz strahu pred kazenskimi zasledovanjem. — Vedel je, da ga oblasti iščejo, — je rekel Updegraff. — Po postavi je kriv umora in sodišče bo proti njemu nastopilo z vso strogostjo.

Updegraff je objavil, da je Myers nagovoril Millsovo, da je za odpravo plodu vzela neko sestavino živega srebra.

Myers je rekel, da je Mariano pogosto prosil, da postane njegova žena, toda ni povedal, zakaj ni ušla njegove prošnje.

Nealov oče dr. P. B. Myers je rekel, da je deloma sam kriv sinovega dejanja.

— Bil sem strog oče. Svojim otrokom sem vedno sablčeval, da

**MORNARIŠKI TAJNIK JE
PROTI JAPONSKEMU PREDLOGU**

WASHINGTON, D. C., 2. avgusta. — Mornariški tajnik Swanson je na časnikaški konferenci izjavil, da je za 20 odstotno znižanje mornarice, da pa mora ostati dosežanje razmerje med Združenimi državami, Anglijo in Japonsko 5-5-3. Novi japonski ministrski predsednik Keisuke Okada je tud rekel, da je Japonska pripravljena zmanjšati svojo vojno mornarico, da pa jo morajo zmanjšati najprej one države, ki imajo najmočnejšo mornarico.

Swanson je rekel, da je povedal samo svoje osebno mnenje in da se bo odločno upr povečanju japonske mornarice z ozirom na ameriško mornarico. Swanson zahteva za Ameriko mornarico, ki ne zaostaja za nobeno mornarico katere druge države.

Swanson ne misli, da se bo mornariška konferenca prihodnje leto razbila zaradi japonske zahteve po večji mornarici. Z ozirom na izjavo angleškega poslujočega ministrskega predsednika Stanleya Baldwin, da seže angleška meja do Rene, je rekel Swanson, da sežejo meje Združenih držav na njihovi najbolj oddaljenih posestev.

Tokio, Japonska, 2. avgusta. — Japonski novi ministrski predsednik Keisuke Okada je podal do sedaj še najjasnejše pojasnilo o stališču Japonske glede vojne mornarice, ko je rekel, da Japonska ne bo zahtevala enakosti v mornarici.

Okada je rekel, da Japonska ne pričakuje, da bo na prihodnji mornariški konferenci dobila na morju enakost z Anglijo in Združenimi državami, ker bi bila to prevelika in preradikalna izprememba, da bi mogla naenkrat priti. Rekel pa je, da nikakor ne odobruje dosežanja razmerja, češ, da to žali japonski narodni ponos, da pa mora Japonska odklanjati določbe washingtonske pogodbe.

— Da se znižajo davki narodov sveta, — je nadaljeval Okada, — je potrebno mornarice znižati do najnižje moči, toda znižati jo morajo najprej narodi, ki imajo najmočnejšo mornarico.

Na to pripombo ministrskega predsednika so časnikaški poročevalci takoj stavili vprašanje, ako je hotel reči, da bo Japonska zahtevala, da Anglija in Združene države znižajo svojo mornarico na višino japonske mornarice. Z odgovorom na to vprašanje se je Okada pokazal spretnega politika, kajti odgovoril je:

— Po mojem mnenju ni gotovo, ako je mogoče tako radikalne izpremembe napraviti tako naglo.

Glede mornariške konference leta 1945 je Okada izrazil upanje in celo prepričanje, da bo imela konferenca popolni uspeh. Sam odkrito želi, da bi konferenca dosegla sporazum in to se bo po njegovem mnenju zgodilo, ker bodo Japonska in Združene države prijateljsko sodelovale.

Japonska in Združene države morajo po mojem mnenju živeti v najtesnejšem prijateljstvu, — rekel Okada. — Med tema državama ni nikakih težkih vprašanj.

se naj izogibljejo vseh nepravil. Povedati bi jim moral, da se naj najprej obrnejo na mene, kadar so v kakih nepravilki. Sedaj vidim, da je Neal zaradi moje strogosti prišel v to nesrečo, ker se je bal priti k meni.

**RUSIJA BO
PORAVNALA
SVOJ DOLG**

Za poravnavo svojega dolga je Rusija ponudila "okroglo" svoto. — Pogajanja se nadaljujejo.

Washington, D. C., 2. avgusta. Državni departament je v svojem poročilu o rusko-ameriški trgovini naznanil, da je sovjetska Rusija za poravnavo Kerenskijevega dolga ponudila "okroglo" svoto. Pri tem pride tudi v poštev dolg Rusije ameriškim zasebnim upnikom.

Tega dolga pa Rusija ne bo takoj plačala, temveč v obrokih na kredit, katerega želi Rusija dobiti v Združenih državah.

Washingtonska pogajanja se naslanjajo na dve točki: na svoto, katero je sovjetska vlada pripravljena plačati in katero so Združene države zadovoljne sprejeti, in na svoto, katero so Združene države pripravljene dati sovjetski Rusiji v obliki posojila ali kredita za sovjetsko kupovanje v Zdr. državah.

Vsa pogajanja se vrše glede \$600,000,000 ruskega dolga in zahtev ameriških družb.

Za ta dolg se pogajajo državni tajnik Cordell Hull in njegov namestnik J. Walter Moore ter ruski poslanik Trojanovski. Vsa pogajanja se vrše tajno in poslanik Trojanovski je v stalni zvezi s svojo vlado v Moskvi.

Pri pogajanjih je državni tajnik Hull pričel razpravljati o deportaciji nezaželenih Rusov in znižanju pristojbin za viziranje potnih listov. Takoj po priznanju sovjetske vlade so Združene države predlagale Rusiji, da se opusti viziranje potnih listov. Toda o tem še ni prišlo do nikakega zaključka.

Zelo važna je tudi razprava o trgovini med Rusijo in Združenimi državami. Export-Import Bank je odločila, da Rusiji ne dovoli nikakega kredita za nakup ameriških izdelkov, dokler ni rešeno vprašanje ruskega dolga.

**HITLERJEV NASPROTNIK
KAZNOVAN**

Sodnik Alfred Hoffmann je včeraj v Jamaica, L. I., poslal za deset dni v prisilno delavnico 40. letnega Otona Popoviča, ker je sledni delil letake, ki so imeli za Hitlerja in nemško vlado žaljive vsebine.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

PRVA POT NA BLEGAŠ PRED 50 LETI

Kolikokrat smo že v otroških letih sklepali, da pojdemo nekoč na Blegaš! In potem kot študentje! A šele ko smo bili v najlepši mladinski dobi, smo uresničili dolgo gojeni načrt. Letos 27. julija po dnevu sv. Ane, poteče od tistih dob 50 let. Ibi sem pozneje še večkrat na Blegaš, v različnih, odličnih družbah. Ali spomin na prvi leti mi je ostol v najlepši, najbolj živem spominu.

Tistih dob je imel naš Blegaš malo obiskovalcev. Tu in tam so zlezli nanj inteligenti iz Poljanske doline, ki so prišli poletni čas domov na obiske in na počitnice. Redni obiskovalci pa so bili le pastirji, pasoci goved in ovce po planoti, in posamezni gospodarji, ki so prišli našali črednikom živčev. Tu in tam je zašel na Blegašev ravena tudi gozdar nemške Alpinske montanske družbe, časih se je znašal tudi kaka vojaška komisija. O markaciji potov in stez ni bilo sledu. Ves Blegašev mik s čudovito pisano plainso floro je bil neznani. Danes je boljše, vendar se ne v preveliki meri. Blegaš je pač precej oddaljen od železnice. Ali sčasom bo mogoče po lepi cesti priti z avtomobilom da najvišjega vznožja, do Kala nad Zgornjo Žetino, odkoder je potem le še dobro uro hoda do vrha, na lepo ravno trato.

Tedaj, 27. julija 1884 smo odrinili na vse zgodaj iz Poljan. Le tu in tam se je oglašal petelin. Lahkotno smo stopali, čeprav smo bili otovorjeni z o. pilno zalogo, z jedjo in odejo, saj se je govorilo, da je na Ble-

gašu tudi poletni čas rado hladno. Iz Poljan smo bili tedaj štirje dijaki. Današnja monsignora, profesorja teologije brata Ušeničnika, France Arhar z Gornjih Brdov in jaz. Živimo še trije, France Arhar se je kot železniški uradnik smrtno ponesrečil. Od prvih otroških let nas je vezalo najtesnejše prijateljstvo, ki je ostalo več ali manj neskaljeno do današnjih dni.

Pot nas je vodila po kraju, ki si ga je bil dobrih 30 let pozneje izbral Ivan Tavčar za torišče svoje povesti "Cvetje v jeseni": čez Malenski vrh, Gornje Ravno, čez Spodnjo in Zgornjo Žetino, na Kal. Od Malega vrha prati Ravnam smo bili malo zašli. Krenili smo po spodnji poti. Napako smo hitro popravili, čili smo ubrali smer po strmim bregu. Pri ponovni zmoti pod Spodnjo Žetino smo storili enako, poglali smo se po še strmejši senozi. Nad Zgornjo Žetino so zorele črešnje. Kratak čas smo počivali pod drevsom in zobali rdeči sad naravnost od vej, se gajočih skoraj do tal. Od tod dalje je pot zložna, le proti Kala smo namesto po levi, na stezo na pobočju gozda na vzhodni strani, krenili na desno po kolovozni poti. Bila je v začetku prav dobra, lepo senčena kakor pod Tivolijem. Preden smo se zavedli zmote, nas je zadela nova neprijetnost. Za primer slabosti smo imeli s seboj leseno steklenico borovničevega. Takšne ploščate čutare so tedaj imeli vsi lovei. Nam jo je bil posodil, pokojni Janez Ca-

dež, Vidmar iz Poljan. Izročena je bila v skrbno varstvo najmlajšemu med nami, Alešu, ki mu je bilo naročeno, da mora vsebina do vrha ostati nedotaknjena. Ali je bila preludna zamašena ali kaj, naenkrat je glasno počila, da je prijatelj Aleš ves prestrašen zastokal, čisto po poljansko...

Posrežali smo se vsak en po žirek, potem pa smo jo ubrali naravnost skozi strmi gozd proti vrhu. Kaj nam je takrat bila taka pot! Že v kake bol ure se nam je posvetilo iz gozda. Še nekaj korakov, pa smo bili na prvi ravni Malega Blegaša. Pa še dobre pol ure in bili smo na vrhu, okrog 8. zjutraj. Ker je bilo dobro po dežju, je bilo ozračje res zelo hladno, pozneje smo izvedeli, da je zaradi hladu poginilo nekaj ovac, ki so bile pred dežjem ostrice. Mi pa smo se hitro zavarovali pred mrazom, dobro zaviti smo se stisnili v zavetje pod skale in se krepčali z brašnom. Hlad je popušal, posijalo je toplo sonce in zadremali smo za dobre dve uri. In ko smo se zbudili, je bil razgled čist na vse strani, praviljico lep. O stalni smo na vrhu vse dopoldne, najskrbneje motreč kraje, gore, naselja, cerkve bo holmih. Pod nami je stala mišna cerkev Matere Božje. Na gor, ki jo tolikokrat navaja Tavčar v svojih spisih. Ni bilo go. Sv. Ane, da ne bi bila pohitela moja mati na goro k službi božji. Ali ta čas je počivala že šesto leto v grobu.

Šlo je že k poldnev. Živina se je dopasla do podvrha in se obračala proti Malemu Blegašu, proti stajam. Še mi smo pospravili turistovsko opremo in ostanke brašna. Bilo je tega le malo. Pot na povratku nas je vodila povse drugod — čez Leskovec, Kotočnico, mimo Toplice, Hotavlj in Gorenje vasi. Pod Malim Blegašem, ko smo dobro dospeli v gozd, se visoko nad Leskovec smo brali rdeče jagode. Da zelo pozno je bilo tisto leto. Proti večeru smo srečni dospeli domov.

In tisto leto, v začetku septembra, smo bili z dvema dijakoma iz Zagreba še enkrat na Blegašu. Ali vreme nam ni bilo naklonjeno, megla je ovirala vsak razgled. Pozneje smo zahajali na Blegaš sleherni leto, turistika se je začela razvijati. Dandanes ima čestiti oči poletni čas že lepo število obiskovalcev, zasluži pa jih še več zaradi razgleda in drugih mikavnosti. Pota so od Poljan in drugod markirani in nikdo ne bo zašel, kakor smo mi. Najlepa in najzločnejša pot je pa vendarle čez Žetino in čez Kal. Pred časom se je že nekaj govorilo o Tavčarji koči na Blegašu. Toda v današnji krizi je vse nihnilo. Morda bo mlajši rod dočakal, da bo Blegašev vrh dobil planski dom Tavčarjevega imena. Saj smo tudi mi v poznih letih doživeli marsikaj, o čemur smo sanjali v zlatih dijaških letih.

Če se ne bojite resnice, naj vam opišem horoskop vašega rojstva

Zgodovina nam pravi, da je astrologija najstarejša veda. Z njeno pomočjo se zmore dognati marsikaj dejstev glede vaše osebe. "Finančne možnosti in druge važne zadeve je mogoče pojasniti potomi velike astrološke vede, kot tudi bodoče izgleda za zakon, prijateljstva in razne druge važne dogodke.

Dovolite mi, da vam pomagam razumeti prirojene lastnosti in možnosti, ki jih imate. Če boste to razumeli, se utegne tek vašega življenja predrugačiti, utegne vam biti pomagano k uspehu, sreči, napredku ter vas rešiti obupa in izgube. Horoskop vašega rojstva, ki vas zanima, vam bo napravljen na dveh straneh v preprosti in razumljivi obliki. Sporočite mi dan rojstva, ime in naslov. Priložite en dolar za pisalno in poštne stroške ter naslovite svoje pismo na: **ORION STUDIO, Dept. G., Box 3926, Cleveland, Ohio. (Adv.)**

obračala proti Malemu Blegašu, proti stajam. Še mi smo pospravili turistovsko opremo in ostanke brašna. Bilo je tega le malo. Pot na povratku nas je vodila povse drugod — čez Leskovec, Kotočnico, mimo Toplice, Hotavlj in Gorenje vasi. Pod Malim Blegašem, ko smo dobro dospeli v gozd, se visoko nad Leskovec smo brali rdeče jagode. Da zelo pozno je bilo tisto leto. Proti večeru smo srečni dospeli domov.

In tisto leto, v začetku septembra, smo bili z dvema dijakoma iz Zagreba še enkrat na Blegašu. Ali vreme nam ni bilo naklonjeno, megla je ovirala vsak razgled. Pozneje smo zahajali na Blegaš sleherni leto, turistika se je začela razvijati. Dandanes ima čestiti oči poletni čas že lepo število obiskovalcev, zasluži pa jih še več zaradi razgleda in drugih mikavnosti. Pota so od Poljan in drugod markirani in nikdo ne bo zašel, kakor smo mi. Najlepa in najzločnejša pot je pa vendarle čez Žetino in čez Kal. Pred časom se je že nekaj govorilo o Tavčarji koči na Blegašu. Toda v današnji krizi je vse nihnilo. Morda bo mlajši rod dočakal, da bo Blegašev vrh dobil planski dom Tavčarjevega imena. Saj smo tudi mi v poznih letih doživeli marsikaj, o čemur smo sanjali v zlatih dijaških letih.

Lorvo Perko.

V SENCİ STAVJSKEGA

Na krovu nemške ladje "Kap Acoma", ki je bil namenjen v Buenos Aires in se je medpotoma ustavil v Boulogneju, so te dni odkrili policijski organi mladotelo Francozinjo, ki so jo hoteli trgovci z dekleti prodati v Južno Ameriko. Francoskim policistom, ki jim je poverjeno nadzorstvo prekomorskih ladij, se je zdelo sumljivo, da se je vkrcalo za vožnjo v Argentino dekle, ki je moglo biti staro koraj 18 let. Toda pri pogledu potnega lista so videli, da se "motijo", v oeni starosti in da je dekle "v resnici" staro 21 let. Zato je v prvem hipu niso posredovali.

Šele naknadne informacije so odkrile, da je potni list, za Sorretovo ponarejen in da je dekle staro jedva 18 let. Izkazalo se je naposled, da je preskrbel potni list dekletu neki bivši sotrudnik Stavjskega. Obljubil ji je v Argentini službo "tajnice" v nekem uradu. S to obljubo jo je spravil na ladjo in dekle se je res odpeljalo čez morje. Battestoi, kot se piše ta sodelavec sleparja Stavjskega, je osumljen, da se je že dolgo bavil s slimi posli. Zdal se francoske oblasti o tem obvestile francoski konzulat v Buenos Aires in mu našli, naj se takoj pobriže za ugodno mlado Francozinjo, da ne konča v kakšni javni hiši. Sorretovo bodo s prvo ladjo poslali nazaj v domovino.

Zlatokopi 1.20
Zemlja in kmetstvo 1.20
Zemlja in kmetstvo 1.20
Zemlja in kmetstvo 1.20
Zemlja in kmetstvo 1.20
Zemlja in kmetstvo 1.20
Zemlja in kmetstvo 1.20
Zemlja in kmetstvo 1.20
Zemlja in kmetstvo 1.20
Zemlja in kmetstvo 1.20

Advertise in
"Glas Naroda"

81-LETNA GOSPODIČNA SE MOŽI

London ima šele zdaj svojo gledališko senzacijo. To, kar se ni posrečilo v minulih mesecih nobenemu igralcu, je zdaj dosegla Violetta Melnotte: vse gledališko občinstvo v Londonu govori samo o njej, najstarejši lastnici štirih velikih gledališč v West Endu, ker se je odločila vzeti za moža — svejega poslovodjo.

To je seveda že samo na sebi senzacija, ampak le za zainteresirane gledališke kroge. Za splošnost dobi stvar pomen šele v trenutku, ko vemo, da je Violetta Melnotte stara 81 let. Te starosti niti najmanj ne taji in tudi vsakomur rada pove, da je njenemu ženinu komaj 31 let.

Nevesta je tudi dosegla, da se bo vršila poroka že v najkrajšem času. Reporterjem, ki so jo začeli oblatavati ter jo izpraševati zaradi bližnje poroke, je izjavila: "Če bi vam hoteli povedati vse podrobnosti, bi morala govoriti vsaj o tucatnih letih valjal pred nogami. Toda nobenega nisem uslišala zaradi svojega odraslega sina: ter nisem hotela dati roke takšnemu, ki bi bil po letih lahko njegov sošolec. Toda sin mi je umrl. Kaj sem torej mogla storiti drugega nego to, da sem poiskala posebnega človeka, ki bo lahko vodil posle mojega gledališča Duke of York. Priporočili so mi Mooreja in jaz sem spoznala, da bo ta mož na svojem mestu. Ker mi je ugajal, sem sklenila, da se z njim v kratkem poročim."

ČLOVEŠKE LOBANJE KOT VRČI

Predelava človeških lobanj v čaše za pitje in verske obrede je znan pojav, ki naletimo nanj še v najstarejših časih, v diluvijalni dobi, in ki se je ohranil pri nekaterih primitivnih narodih še zdaj. Ta staropoganski običaj se je prenesel tudi v krščanski srednji vek in v relikvijskem kultu rimske cerkve igrajo tako predelane lobanje kot vrči važno vlogo.

V bendiktinskem samostanu v Ansbachu na Bavarskem so dali okoliških slovanskih pogonom piti iz čudodelne Gunfertove lobanje, ki naj bi bila čudodelni vir. V Treviru je lečila mrzlica ena sama kapljica iz posrebljene vrče iz lobanje sv. Theodula. V Eberspergu so imeli iz lobanje sv. Sebastijana narejeno čašo, ki je obvarovala človeka celo kuge, če je pil iz nje. Glava sv. Markarinsa v kapelici v Wuerzburgu je bila baje najboljšo sredstvo proti glavobolu, če si jo je nataknil vernik na glavo. V samostanu v Neussu so imeli krasen vrč iz lobanje sv. Kvirina, iz katerega so dajali ljudem okrepčila.

Znano je tudi pripovedovanje Pavla Diacona, kako je bil langobardski kralj Alboin ubit na pobodo lastne žene Rosamunde, ker jo je silil, da bi pila iz vrča iz lobanje lastnega očeta, gefidskega kralja Kuniunda.

"GLAS NARODA"
zopet polijamo v domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. Naročnina za stari kraj stane \$7. V Italijo lista ne pošiljamo.

KAJ SE GODI ZA ZAVESO CIRKUSA

Ko pride poletje in prenehajo vsa večja gledališča s svojimi rednimi predstavami, tedaj se leto za leto pojavijo po večjih mestih potujoči cirkusi, boljše ali pa tudi le druge vrste. Vendar pa je teh vedno manj in v nekaj letih bomo potujočega cirkuskega človeka našli le še v romanih.

Povsem svoj tip so ti ljudje, mešana ne sovražijo da, celo visoko ga cenijo, ne dopuste pa, da bi ta brskal in raziskaval, kakšno je cirkusko življenje na znotraj. Stari Buschi, ki je imel na koncu prejšnjega stoletja stalne cirkuske stavbe v vseh večjih mestih srednje Evrope in bil milijonar, je kot 16-leten fant spal pod cirkusko plahto, snajl konje itd., kot vsak pristen cirkuski uslužbenec.

Ako je pozneje na vrata njegove pisarne v Berlinu potrkal kak brezposelnec, je bil njegovo prvo vprašanje, pri katerem cirkusu je služil. Ako se je ta obotavljal z odgovorom, je moral oditi s praznimi rokami, nasprotno pa se je z vsakim bivšim cirkuskim človekom rad pomenkoval, ga povabil na kozarec ter ga obdaril ali pa vzel v službo. Cirkuski ljudje imajo nekak svoj jezik in že po nekaj besedah se je prepoznal, ali ima pristnega cirkusarja pred seboj ali sleparja.

Velik ugled ima pri cirkusu oni, o katerem je znano, da se je že njegov oče vozil po svetu v zelenem cestnem vagonu, posebno v časti pa je bil, kdor je bil v takem vagonu rojen. Med cirkuski ljudmi vlada silno praznovanje.

Ako so predstave slabo obiskane, potem vzamejo brezovo metlo ter jo sežgo sredi vagona. Na dan 13. vsakega meseca gotovo ne potujejo in otvirjene predstave na takšen "nesrečni" dan se izogibljajo. Ako je kak grbav človek med razdovedneži, ki postavljajo cirkus pomeni to veliko srečo. Nasprotno pa je slabo znamenje, če je zvečer pri blagajni prva na vrsti stara ženica. Koze vodijo s cirkusom samo zato, ker so preproščani, da te odganjajo bolezn iz hlevov, celo veliki cirkusi kot Sarafini, Krone itd. imajo koze v hlevih v ta namen. Cirkuski ljudje gojijo veliko prijateljstvo med seboj, posebno pa do svojih živali. Pripletalo se je že, da na dan, ko postavljajo cirkus, ravnatelj ves dan ni ničesar zaval, mlade leve, medvedke, opice in kamele pa je krmlil z vso ljubeznivostjo.

Nekoč se je pripetilo, da je severni medved krotilec roko popolnoma razmrevil. Nekaj dni za tem pa je po naključju njegov naslednik tega medveda ranil na očesu, tako da je ta oslepel. Prav gniljivo je bilo gledati, kako je ranjeni krotilec skrbel za osleplega medveda. Ob neki priliki je velika opica ujela krotileca v nogo. Dasi je ta vedel, da je služnica opice nevaren strup, ni niti najmanj kaznoval predruža, pač pa takoj odšel v oskibo in tudi ozdravel. Ugiz leva sam na sebi ne bi bil tako nevaren. Toda lev hkratu trga svojo žetev s krepilji, med katerimi so še ostanki konjskega mesa, torej pravi mrliški strup. V zapadni Nemčiji je predhanskim tak lev s krepilji ranil uslužbenca cirkusa, že po dveh urah je ta umrl na zastrupljenju.

Slon ima največji strah pred mišk. Sivi velikan vsak večer smrči v cirkuskem hlevu, toda, če švigne mimo njega miš, tedaj je ves iz sebe, kajti najinteligentnejša med vsemi živalmi dobro ve, da mu ta mala živalica lahko povzroči smrt, ako mu zleze v rilec.

Cirkuski ljudje so v splošnem inteligentni, razumejo več jezikov in videli so svet. Neki cirkuski ravnatelj še danes ne zna svojega imena podpisati, ker pač ni imel prilike hoditi v čolo pri svojem večnem potovanju. Razume in govori po sedem jezikov. Med 50 uslužbencev nekega cirkusa je bila samo pet takih, ki so govorili samo en jezik, vsi drugi pa vsaj po dva. Neki kotičaj je v cirkuskem hlevu čital Homerjeva dela in cirkuski ljudje radi omenijo, da so Frank Wedekind, Knut Hamsun in Bert Brecht nekoč "vandrali" po svetu s cirkusom. Gerstaker je svojo kramo pripoved "Umetni jahat" napisal le po izušnjah, ki si jih je pridobil v cirkusu. Gerhart Hauptmann se njegov cirkuski roman "Wanda" ni posrečil, pač zato, ker ga je zamislil za pisalno mizo — kjer pa cirkuskega življenja ni.

Poziv!

Izdajanje lista je v svari

s velikimi stroški. Mno

go jih je, ki so radi eia-

bih razmer tako prisa

deti, da so nas naprošili,

da jih počakamo, zato

naj pa oni, katerim je

mogoče, poravnajo na-

ročnino točno.

Uprava "G. N."

Povesti in Romani:

(Nadaljevanje.)		Spomenik Jugoslovanskega dobrovoljca, 1914—1918		V krempeljih inkvizicije	
Povest o sedmih občanah	50	Sredozemci, trd. vez.	50	V robusu (Matičič)	1.20
Pravica mladica	50	broš.	40	gorskemu zaključju	1.20
Pabirki iz Roka (Ziberec)	50	Širanece vojne	50		
Pariski zlatar	50	Stiri smrti, 4. sv.	50	V oklepajku okrog sveta:	
Prijatelj, povest	50	Stanley v Africi	50	1. del	50
Poligame	50	Spomin znanega potovanja	1.50	2. del	50
Povesti, pesmi v prozi (Baudelaire)	1	Sirilarjeva Antihologija, broš.	50	ORA SKUPAJ	1.00
trdo vezano	1	Siste Nete, povest iz štrucev	50		
		Sin medvedjega loveca, Potojanci	50	Veliki inkvizitor	1
Po strani klobuk	50	roman	50	Vera (Waldova), broš.	50
Plat svoca	50	Študent naj bo, V. sv.	50	Vojaka na Balkanu, s slikami	50
Pri stricu	50	Sveta Nothburg	50	Vrinar, (Rabindranath Tagore),	
Prst božji	50	Spisje, male povesti	50	trdo vezano	50
Patria, povest iz irske junakne d-	50	Stenclovec	50	broširano	50
tr	50	Sopek Samostarka	50		
Po gorah in dolinah	50	Sveti noč	50	Volk spokornik in druge povesti	1
Pol litra vtipa	50	Svetlobo in sence	1.20	trdo vezano	1.20
Polednji mehanec	50	Silke (Meško)	50		
Pravljice H. Majar	50	Spake, humoreske, trda vez.	50	Vojni, mir ali poganstvo, 1. sv.	50
Predtrian, Preden in drugi svet-	50	SHAKESPEAREVA DELA:		V pustni, 2. del, III. sv.	50
niki v gramofonu	50	Macbeth, trdo vez.	50	Vzicun Vrednika izbrani spisi	50
Prigodbe čebulice Maje, trda vez 1.	50	broširano	50	Vodnik svetemu narodu	50
Plice solivka, trda vez	50	Othelo	50	Vodnikova pratika I. 1927	50
Pred nevlite	50	Sen Kresno noči	50	Vodnikova pratika I. 1928	50
Popotniki	50			Vodniki in preporeki	50
Poznava Boga	50			Zmisl smrti	50
Pirbi	50			Zadnje dnevi nesrečnega kralja	50
Povedanj	50			Za kruhom, povest	50
Pravljice in pripovedke (Košutsk)	50			Zadnja kmetka vojaka	50
1. zvezek	50			Zadnja pravda, ves.	50
2. zvezek	50			Zmaj iz Bomo	50
Prve med Indijanci	50				
Preganjanje indijanskih mlajonar-	50				
jev	50				
Robinson	50				
Robinson Crusoe	50				
Revolucija na Portugalskem	50				
Rdeča bela vrtnica, povest	50				
Rdeča megla	50				
Slovenski šalivce	50				
Slovenski Robinson, trd. vez.	50				
Stric Tomova koč	50				
Suški invalid	50				
Šesti Mrno Indije	50				
Sauška knjiga, mala	50				
Sauška knjiga, velika	50				

	</				

BUKOV GOZD

ROMAN IZ ŽIVLJENJA
Za "Glas Naroda" priredil: I. H.

46

Gustav se z žarečim pogledom ozre na Juto.
— Pojdite v stran, kajti kak goreč kos lesa bi vas mogel zadeti. In pomirite se. Mislim, da je še ena pot za rešitev stare gospe.
In Juto pelje v stran. Zato pa z močnim glasom zapove ljudem pri brizgalni, da pred vsem brizgajo vodo na sobo v stolpu, da ne pride ogenj do tam. Nekemu gasilec vzame sekuro, neki dekli pa predpasnik, katerega pomoči v vodo.

Tedaj se tudi vrne Johan zasopljeno s ključki.
Majava z glavo, toda pokorno, stopi Johan k majhnim, z železom obitim vratom pri stolpu in jih odpre.

— Naprej, Johan — odprti klet! — mu zakliče Arustav.
— Ali moremo imeti spodaj luč, Johan?

— Da, gospod Gustav, takoj prižgem.
— Dobro — ampak naglo.

Oba izgineta v klet. Ljudje gledajo brez kakšnega razumevanja in ne vedo, kaj bo iz tega. Vedeli so, da je skozi ta vrata mogoče priti samo v klet in v pritličje hiše.

Za Gustavom in Johanom se plazi vitka postava v klet. S strahom gleda v temo. Vedela je, da gre Gustav nesreči nasproti, po eno uro govori. Kar presega to, zapri svoje vroče želje — in

Naenkrat pa zagori luč. Johan je našel svetilko, ki je visela na stropu. In v sijaju te svetilke vidi Juto, kako Gustav tiplje ob policah pri oknu. Police prične stresati. Ne zveni se za to, da so s police padale steklenice na tla in se razbijale. Vedno močnejše stresa, da se končno police zrušijo na tla. Tedaj se za policami pokažejo ozka vrata, ki pa so zapeta in brez ključke.

Gustav pograbí sekuro in z enim mahom razbije vrata. Tedaj se pokažejo ozke stopnice.

— Skrivne stopnice, — pravi Johan, ki je takoj razumel, kaj hoče Gustav. Tudi Juto zasili, da ta pot vodi do rešitve.

— Ostani tukaj, Johan, to pot poznam in jo najdem tudi v temi, ker sem kot fant pogosto tukaj hodil. — pravi Gustav ter si naglo ovije okoli glave mokri predpasnik.

Nato pa spleza po stopnicah.

Samo za trenutek mu zastane korak — in bilo je, ko mu udari na uho ženski krik. Ta krik je prihajal od spodaj iz kleti. Juto je kriknila v strahu za Gustava.

Stoji v kleti poleg Johana in oba gledata s strahom v temno votlino, po kateri vodijo skrivne stopnice, katerih nikdo že več let ni rabil, v sobe v stolpu.

Gospa Lavra ni imela niti pojma o teh stopnicah. Vhod do stopnic iz njene sobe je bil zagrnjen z veliko sliko, katere ni nikdo odstranil.

Gustav je vedel, da je zadostoval samo pritisk na vzmet, da je bilo mogoče odpreti vrata.

Medtem je prišlo v klet že več ljudi, ko so zaslišali ropot. Med njimi je bila tudi Lena, ki skoči proti Juti.

— Moj Bog, kaj se je zgodilo? Tako sem prestrašena, ker sem te videla iti tusem in sem nato zaslišala velik ropot. Bala sem se, da se ti je kaj pripetilo.

Juta ji ne more odgovoriti, samo tiho zmaje z glavo in smrtno blede samo pokaže s prstom na temne stopnice.

— Gustav je šel tukaj k teti Lavri — spomnil se je na stopnice, za katere ni vedel nikdo drugi kot on. Police je prevrgel in vrata razbil. Bog naj nam pomaga! O, kako strašna noč!

Lena hoče Juto potegniti za seboj.

— Pojdi z menoj na prosto, Juta; saj tukaj ne moreš pomagati.

Juta zmaje z glavo.

— Ostanem — samo pojdi k Vilmi! — ji pravi in njeni zobje šklepetajo.

Lena z veliko skrbjo pogleda sestro. Vedela je, da se je bala za Gustavovo življenje mnogo bolj kot za življenje tete Lavre. Vedela je tudi, da sestre ne bo mogoče dobiti prej iz tega prostora, dokler se ne vrne Gustav.

— Dobro, grem in bom tvojo posteljo pripravila za teto Lavro. Ako jo Gustav v resnici reši, je na vsak način nezvestna. Johan, ostanite pri moji sestri.

Johan se močje prikloni.

Lena je morala prisotnost svojega duha v tuji deželi mnogokrat preskušati. Ljudem, ki so silili v klet, je zapovedala, da odidejo, da bi bil izhod prost. In takoj jo ubogajo.

Juta in stari Johan slonita pri vrodu v duplino in poslušata. Naenkrat puhne proti njima od zgoraj dim — Gustav je prišel v spalnico gospe Lavre in tam nabrani dim se je takoj razširil po votlini.

Takoj nato pa oba zaslišata zmagaj glasno kričanje. Pri oknu so opazili Gustava in so mogli videti, da je dvignil neko postavo.

Johan in Juta se s strahom spogledata.

— Kaj pomeni to kričanje? — vzdihne Juta in v svoji divji bojazni hoče po stopnicah, toda John jo krčevito zgrabi.

— Pustite me — moram iti! — krične Juta in se ga otrese. Toda v trenutku, ko stopi na prvo stopnico, zasliši od zgoraj težke korake.

— Gospod Gustav! — zakliče napol v bojazni, napol vesela. Gustav sliči njen klic, toda ne more odgovoriti, kajti dim ga je že napol zadušil in nezvestna gospe v njegovih rokah je bila težka.

Počasi pride navzdol. Vrata na tajne stopnice je zgoraj zopet zaprl, da bi bil dim zadržan.

Juta sliči težke korake vedno bližje in bližje.

— Gospod Gustav! — še enkrat zakliče s tresočim glasom.

Zamolkel glas ji odgovori, pa zdi se ji kot glas z neba. In tedaj zopet oživi njena moč.

— Hitro pokličite ljudi, ki morejo pomagati! Tečite, Johan!

Johan naglo steče, kolikor so ga mogle nesti stresoca kolena.

Juta se ne gane — sekunde so ji cela večnost. Toda slednjič se prikaže okajan mož, ki nese v svojih rokah gospo Lavro kot otroka. Okoli glave ima še vedno mokri predpasnik ter tava po kleti, kot bi bil pijan.

Juta od ginjenosti joka ter vleče Gustava, ki ni mogel videti, k izhodu. Nato se vrne Johan z dvema možema, ki odvažeta Gustava težko breme. Juta ga prime in ga pelje na prosto. Zmagaj mu odveže prepasnik in Gustav se globoko oddahne. Ko more zopet govoriti, naglo reče:

— Pojdite po zdravnika — za gospo Lavro!

— Je že tukaj! — pravi nek miren možki glas; bil je sam zdravnik. Požar ga je privabil tu sem. Skloni se nad nezvestno gospo, ki so jo položili na kup odevi. Johan odganja radovedne ljudi. Plašni so razsvetljevali prostor, kot bi bil dan.

(Dolje prihajajo.)

STOLETNICA ROJSTVA SLIKARJA PLESALK

Pred sto leti, 19. julija 1834, se je v Parizu narodil francoski slikar Edgar Degas, portretist plesalk.

Degas je bil v nekih ozirih velik čudak. Denar je bil zanj brez vrednosti. Stanoval je skromno v petem nadstropju in je imel za gospodinjstvo starega znanja, ki je skrbel za njegov mir. Ta ženska, ki so jo obiskovalci, še bolj pa obiskovalke mrzile zaradi odločnosti, s katero je bila nad blaginjo svojega gospodarja, je bila za Degasa pravi rešilni angel, če so nestrpni obiskovalci premočno trkali na umetnikova vrata.

Nekoč je šla Degasova gospodinja na trg. Slikar je ležal v postelji, ko je pozvonilo pri vratih. Prestrašen je planil umetnik pokonci in vprašal pri zaprtih vratih, kdo je zunaj in kaj hoče. Oglasil se je možki glas, ki je povedal, da se piše James Willy Henderson, seveda Anglež in da želi kupiti od Degasa, nekaj slik za 10.000 dolarjev. Ko je slišal umetnik, kakšna vsota se mu obeta, je zavrnil obiskovalca z beseda-

mi: "To je zame preveč, moje slike niso vredne toliko. Oglasi se se pri slikarju Bourgeoisu v rue de Notre Dame de Champs. Pri njem boste gotovo našli to, kar iščete." Anglež iz Amerike se je seveda zaljubil in odšel k slovitemu Degasovemu konkurentu in je kupil od njega znano sliko "Deklica, prihajajoča iz kopeli".

Degas je priporočal svojemu življenjepisecu Follardu, naj se oženi. Follard je nekaj časa molčal, nato pa je vprašal slikarja, zakaj ga sili v zakon, ko je vendar sam ostal samski. Nato mu je Degas odvrnil: — "To je pa nekaj čisto drugega. Vidite, vedno sem živel v strahu, da bi utegnil dobiti ženo, ki mi bo govorila: "To si prekrasno naslikal." Zato se nisem oženil."

Follard omenja v svojem življenjepisju Degasa naslednjo ljubko anekdoto: Degas je v mladih letih naslikal študijo za noge. To sta bili nogi neke mlade plesalke pod odejo. Študijo je poklonil modelki. Trideset let pozneje se je spomnil te študije in si jo je zaželel. Poiskal je nekdanjo modelko, ki je bila medtem postala žena nekemu slikarju in je že tudi obvdovela. Po svojem možu pa je poddoločila zanimanje za slikarstvo, v katerem se je tudi sama udejstvovala kot diletantka.

Degas je vdovi dejal: "Prosimo te, vrni mi sliko. Namesto nje si v mojem ateljeju poiščeš poljubno drugo stvar." Vdova je odgovorila: "Od sreča rada, samo počakaj, da ti povem nekaj. Prinesli so mi s trga krasen šopek redkvice, ki so me silno mikale za slikanje. In ker nisem imela pri roki drugega platna, sem preplekala tvojo študijo nog." Degas je obupno pogledal in milo zastokal: — "Tak pokloni mi vsaj te redkvice!" Toda o žalost! Redkvice so bile že davno prodane in še danes iščejo francoski trgovci z umetninami tihožitje z redkvicami, pod katerimi se skriva Degasova študija ženskih nog.

NA SVATBENEM POTOVANJU JE IZGINILA

Francoske in angleške oblasti si prizadevajo pojasniti skrivnostno izginotje ženske, katero je ovdar polijijski inženir Edvard Deval.

Deval se je štiri dni pred izginotjem oženil. Po poroki je obiskal sodnike, prijatelje in znanee, jim predstavil svojo ženo, nato pa je šel na postajo in kupil vo-

ČESTE NAMENJENI V
JUGOSLAVIJO
potujete popolnoma udobno preko
Havre na ogromnih French
Line ekspresnih parnikih

"PARIS"

11. AVGUSTA
30. AVGUSTA—18. SEPTEMBRA

"ILE de FRANCE"

18. AVGUSTA—8. SEPTEMBRA
Hitra vožnja. Izborna postrežba.
Krasne kabine v Tretem razredu
za dve in štiri osebe. Svetov-
noslovna francoska kuhinja. —
Brezplačno vino z obedom.
VAŠA PRTILJAGA POTUJE Z
VAMI DO CILJA
Za nadaljnja navodila in karte
pišite na:

SLOVENIC PUBLISHING CO.
Travel Bureau
216 W. 18th St., New York City

LEO ZAKRAJSEK
General Travel Service, Inc.
302 E. 72nd St., New York City

French Line

voznice za dve osebi ter sedel z ženo v vlak Marseilles—Pariz.

V vlaklu sta sedela inženir in njegova žena v začetku sama. Potem se jima je pridružil neki Anglež, ki se jima je predstavil za trgovca iz Manchestera. Rekel je, da se piše Browning. Ta Browning se je zelo prijazno vedel ne le proti Devalu, ampak še bolj proti njegovi ženi kljub temu, da je komaj za silo lomil francoski.

Z Devalovo ženo sta bila nekaj časa na hodniku in ko se je vlak na neki postaji ustavil, sta Anglež in Devalova žena izginila. Mož je to šele naknadno ugotovil. Opozoril je nato sprevednika, ki je ukrenil vse potrebno, da so na naslednji postaji vprašali, če nista tam in tam tega in tega dne izstopila moški in ženska. Toda uradniki na postaji so izjavili, da niso videli nobenega takšnega parčka. Mogoče pa je, pravi Deval, da sta Anglež in njegova žena stopila v vlak, ki se je odpeljal v smer, iz katere so se vsi trije pravkar pripeljali.

Pozneje je ugotovil, da se je neki Anglež z neko Francozinja odpeljal iz Pariza proti Dieppeju, od tam pa proti Newhavenu, odkoder je najbližja zveza proti Angliji. Mladi inženir Deval pravi, da mu je Anglež najbrže ženo odvedel pod vplivom hipnoze ali pa je bilo tako, da sta se angleški trgovci in njegova žena že prej poznala in sta se sporazumela za pobeg v čas, ko je bil Deval v svojem kupejskem kotičku zatopljen v čitanje. Policija doslej ni mogla odkriti še nobenega sleda o nevesti, ki je bila ugrabljena in odvedena naravnost iz vlaka, s katerim se je vozila na poročno potovanje. Tudi v Manchesteru iščejo "Browninga" zaman. Policija pravi, da ji mož s takšnim imenom ni znan, kar postaja v tem primeru tembolj sumljivo.

Varočite se na "GLAS NARODA" največji slovenski dnevnik v Združenih državah

SLOVENIC PUBLISHING CO. TRAVEL BUREAU

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.
PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE

SHIPPING NEWS

ODPLUTJE PARNIKOV ZA MESECE AVGUST 1934

4. avgusta: Conte di Savoia v Genova, Champlain v Havre, Bremen v Bremen

8. avgusta: Aquitania v Cherbourg, Deutschland v Hamburg

10. avgusta: Olympic v Cherbourg

11. avgusta: Saturnia v Trst, Leviathan v Havre, Paris v Havre, Europa v Bremen

14. avgusta: Statendam v Boulogne

15. avgusta: Manhattan v Havre, Hamburg v Hamburg

16. avgusta: Majestic v Cherbourg

18. avgusta: Rex v Genova, Ile de France v Havre, Berengaria v Cherbourg

20. avgusta: New York v Hamburg

24. avgusta: Roma v Genova

25. avgusta: Lafayette v Havre, Aquitania v Cherbourg, Bremen v Bremen

29. avgusta: Olympic v Cherbourg, Albert Ballin v Hamburg, Washington v Havre

30. avgusta: Paris v Havre
31. avgusta: Europa v Bremen, Leviathan v Havre
KRETANJE PARNIKOV ZA MESEC SEPTEMBER, 1934

1. septembra: Conte di Savoia v Havre

3. septembra: Champlain v Havre

4. septembra: Statendam v Boulogne sur Mer

5. septembra: Majestic v Cherbourg, Deutschland v Hamburg

7. septembra: Penland v Havre, Berengaria v Cherbourg

8. septembra: Volendam v Boulogne sur Mer, Ile de France v Havre

11. septembra: Bremen v Bremen

12. septembra: Aquitania v Cherbourg, Manhattan v Hamburg, Hamburg v Hamburg

14. septembra: Olympic v Cherbourg

15. septembra: Lafayette v Havre, Milwaukee v Hamburg, Rex v Genova, Vendam v Boulogne sur Mer

18. septembra: Paris v Havre, Europa v Bremen

19. septembra: Paris v Havre, Europa v Bremen

19. septembra: Pres. Roosevelt v Havre, New York v Hamburg

20. septembra: Majestic v Cherbourg

22. septembra: Champlain v Havre, Berengaria v Cherbourg, Saturnia v Trst

25. septembra: Statendam v Boulogne sur Mer

26. septembra: Maurestania v Cherbourg, Washington v Havre, Albert Ballin v Hamburg

29. septembra: Conte di Savoia v Genova, Ile de France v Havre, Bremen v Bremen

Ta GLOBUS

kaže v pravem razmerju vodovje in suho zemljo. Na njem so vse izpremembe, ki so posledica zadnjih razkritij. Ta globus bo odgovoril na vsako zemljepisno vprašanje, bodisi odraslim, bodisi učeči se mladini. S tem globusom vam je pri rokah svet vzgoje in zabave.

KRASNO BARVAN

TRPEŽNO IZDELAN

V premeru meri globus 6 inčev. — Visok je 10 inčev.

MODERN VZOREC

KRASEN PREDMET, KI JE KULTURNE VREDNOSTI ZA VSAK DOM

CENA S POŠTNO VRED

\$2.50

ONI, KI IMAJO PLAČANO NAROČNINO ZA

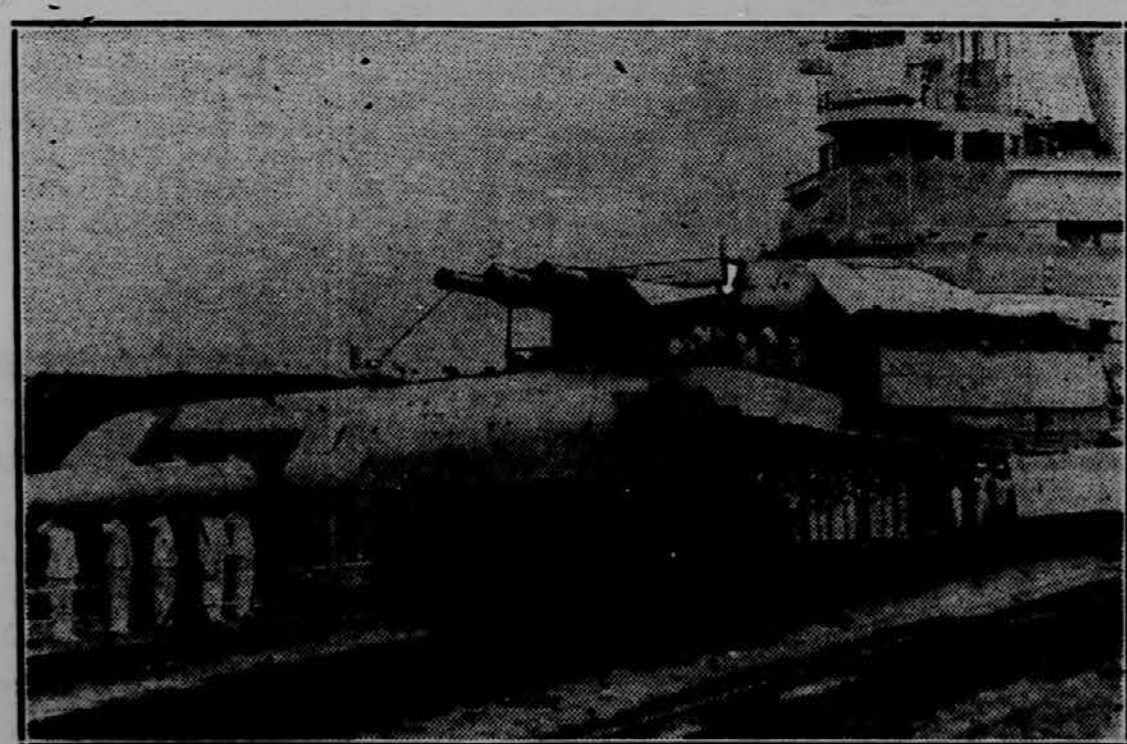
"GLAS NARODA", OZIROMA SE NAROČE.

GA DOBE ZA —

\$1.75

"GLAS NARODA"

PREDSEDNIK NA KRIŽARKI "HOUSTON"

Predsednik Roosevelt (osmačen s pišico) na mostiču križarke "Houston". Slika je bila pometa, ko je plula križarka skozi Panamski prekop.